

בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא א כ
ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבייתך כי מת אתה ולא תחיה: ויסב ב
את פניו אליהקיר ויתפלל אליהוה לאמר: אנה יהוה זכרונא
את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך
עשיתי ונבך חזקיהו בכי גדול:
ויהי ישעיהו לא יצא ד
העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר: שוב ואמרת אל- ה חצר
חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את-
תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה
בית יהוה: **נח גים ב' ל**

16

אין ערוך לך יהוה
אלהינו בעולם הזה, ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא.
אפס בלתיך גואלנו לימות המשיח, ואין דומה לך מושיענו
לתחיית המתים.
גפולת שמואל
עכ

17

וביום שמחתכם, ובמועדיכם ובכראשי
חדשיכם, ותקעתם בחצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם; והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם, אני יהוה אלהיכם. כי אתה שומע קול שופר, ומאזין
תרועה, ואין דומה לך. ברוך אתה יהוה, שומע קול תרועת עמו ישראל
ברחמים.

שוכל הוא הלני

10

בימים ההם חלה חזקיהו למות וכתוב ויבא אליו
ישעיהו, א"ל צו לבייתך כי מת אתה ולא תחיה מת אתה בעולם הזה
ולא תחיה לעולם הבא. א"ל אמאי כולי האי, א"ל משום דלא עסקת
בפריה ורביה. א"ל חזינא ברוח הקדש דנפקי מנאי בנין דלא מעלי.
א"ל את בהדיו כבשי דרחמנא למה לך מ"ם איבעי לך לאיעסוקי
בפריה ורביה ומאי דניחא קמי דקודשא בריך הוא ליעביד. א"ל
השתא הב לי ברתך אפשר דגרמא זכותא דידך וזכותא דידי והיין
לי בני מעליא. א"ל כבר נגזרה גזרה עליך. א"ל בן אמוץ כלה
נבואתך וצא כך מקובלני מבית אבי אבא אפילו חרב חדה מונחת
על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים. א"ר חנן אפילו בא
בעל החלום וא"ל למחר הוא מת אל ימנע עצמו מן הרחמים שנאמר
יכי ברוב חלומות והבלים וגו':

18

הני השע דר"ה כנגד מי א"ר יצחק
דמן קרטיגנין כנגד השעה אוכרות שאמרה
חנה בתפלחה דאמר מר *בראש השנה
נפקדה שרה רחל ותנה

גמ' קוביות

19

ועתה הנה צעקת בני ישראל באה
אלי וגם ראיתי אתיהלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה
ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים:

בראש שער

זקוק שמעוני
(24)

11

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.
יחיד גאה לעמך פנה וזכרי קדשתך.
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות.

20

ואמר באה אליו. ללד שיש הדרגות בתפלות המוגשות
לפני הנעתר, יש מהם שמיצין אותם משרתי עליון
ומגישים אותם לפניו יתצרך, ויש מהם שהם מעולים שיש
בהם כח שאין נריכין אמנעי להגיעם לפני הצורא חלא הם
מעצמם נגשים לפניו, לזה אמר "באה אלי" פירוש בלא
אמנעי:

אור המוש
(25)

גפולת אנא קבא

12

לשמיע: פנה נא אל התלאות ואל לחטאות. צדק
צועקו מפליא פלאות. קשב נא חנונים אלהים
יי צבאות. רצה עתירתם בעמדם
בלילות. ישעה נא ברצון בקרבן בליל ועולות.
תראם נסיה עושה גדולות. **סלימות**

13

לך אדני הנדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה
נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליה כי
ימינה פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך.
כדלים וכרשים דפקנו דלתיך. דלתיך דפקנו רחום ותנון. נא אל
תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי
אתה שומע תפלה:

סלימות

14

שונעת
עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע. מי
ידמה לך, ומי ישוה לך, ומי יענך לך. האל הגדול
הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמים וארץ. נהללק
ונשבחה ונפארה ונברך את שם קדשך, כאמור:
לדוד, ברכי נפשי את יהוה, וכל קרבי את שם קדשו.

גפולת נשמע

15

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נוֹפְלִים, ורופא חולים, ומתיר אסורים,
ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות,
ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

גפולת שמונה עשיה

המפגם זיקקת כל גפולתו
באהבה ובכבוד.

1) ת"ר * אין עומדין
להתפלל לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות
ולא מתוך שחוק ולא מתוך שיהיה ולא מתוך
קלות ראש ולא מתוך דברים בטלים אלא
* מתוך שמה של מצוה

ג' רבות (א)

2) אמר רב המנונא כמה הלכתא גברותא איכא למשמע
מהני קראי דהנה * והנה היא מדברת על לבה * מכאן למתפלל צריך שיכוין לבו רק שפתיה נעות * מכאן
למתפלל שיתחזק בשפתיו וקולה לא ישמע * מכאן שאסור להגביה קולו בתפלתו ויחשבה עלי לשבורה
מכאן * ששכור אסור להתפלל ויאמר אליה עלי עד מתי תשחקיין (ס)

3) א ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי
ב על אויבי כי שמחתי בישועתך: אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך
ג ואין צור כאלהינו: אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם
ד כי אל דעות יהוה ולא נתכנו על לות: קשת גברים חתים ונכשלים
ה אזורו חיל: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה
ו שבעה ורבת בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:
ז יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרוקים: מקים מעפר דל מאשפת
ח ימים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי
ט ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו
י כילא בכח גברי איש: יהוה יתנו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה
יא ידן אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו: א' RIME

4) ותתפלל חנה וכו' — מכאן אנו למדנים שנשים חייבות בתפלה שכן חנה
היתה מתפללת י"ח לברכות רמה קרני בה * מגן אברהם כג' ממית ומחיה מחיה המתים
אין קדוש כה' האל הקדוש כי אל דעות ה' אתה חונן ונכשלים אזור חיל הרחצה
בתשובה מוריד שאול ויעל חנן המרבה לסלוח כי שמחתי בישועתך גואל ישראל
מקימי מעפר דל רופא חולי עמו ישראל שבעים בלחם מברך השנים רגלי חסידיו
ישמור מקבץ נדחי עמו ישראל ה' ידן אפסי ארץ אהב צדקה ומשפט ורשעים בחשך
ידמו מכניע זדים וירם קרן משיחו את צמח ואין צור כאלהינו שומע תפלה אל תרבו
תדברו גבהה שאותך לבדך ביראה נעבוד יצא עתק מפיכם הטוב שמך ולך נאה
להודות ויתן עז למלכו ערשה שלום הרג י"ח ברכות שתתפללה

מכאן רבות

5) ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי
ה ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם חנה
ט אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על
מוזות היכל יהוה: והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה:
ויתר נדר ותאמר יהוה צבאות אסי ראה תראה בעני אמתך
יא וזכרתי ולא תשכח אתי אמתך ונתתה זרע אנשים ונתתיו
ליהוה כלי ימי חיו וימרה לא יעלה על ראשו:

שמואל א' א'

ותדר נדר
ותאמר ה' צבאות אמר רבי אלעזר מיום
שברא הקב"ה את עולמו לא היה אדם שקראו
להקב"ה צבאות עד שבאתה חנה וקראתו
צבאות אמרה חנה לפני הקב"ה רבש"ע מכל

צבאי צבאות שבראת בעולמך קשה בעיניך שתתן לי בן אחד משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם
שעשה סעודה לעבדיו בא עני אחד ועמד על הפתח אמר להם תנו לי פרוסה אחת ולא השגיחו עליו
דחק ונכנס אצל המלך א"ל אדוני המלך מכל סעודה שעשית קשה בעיניך ליתן לי פרוסה אחת:

ג' רבות (א)

6) אמר רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא על עסקי לבה אמרה לפני רבנו של עולם כל מה שבראת
באשה לא בראת דבר אחד לבטלה עינים לראות ואונים לשמוע חמס להריח פה לדבר ידיים לעשות
בהם מלאכה רגלים להלך בהן דרים להניק בהן הללו שנחת על לבי למה לא להניק בהן הן
לי בן ואניק בהן:

(ס)

7) ויתכן לומר כי אמרה זה חנה על כנסת ישראל וכל השורה כולת ג"כ על כנסת ישראל ולכך התחיל בה
בלשון ותתפלל כי לשון התפלה יסול ברוב על הענינים העתידיים וכמעט על מה שעבר ואמרה זה ברוח נבואה ולכך חושמה
במכתב בין חנניאיים כי היא נבואה כולה עתידת על צרות ישראל ותשועתם כמו שתרנגם המתרגם יונתן בן עוזיאל יומת
אמר ומתייבב בלב הנבונים ורעתיו בזה הפסוק והשירה כולה כי אמרה חנה כל עניני העולם וצרכי בני אדם תלויים ביד
הבורא ית' וברצונו ותוא משגיח בכללים ובפרטים וערשה בהם כרצונו ואפילו אם יראה לבני אדם שיעשה להם דבר שאינו על
רצתם וחפצם יש להם להתפלל אליו בכל נמשם כמו שעשיתי אני והוא יתן להם בקשתם ורצונם בכל דבר שיהיה חפצם וצרכם
כי השגחתו בתחתונים כמו שהיא בעליונים כמו שאמרת בסוף כי לת' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל
הכ"ק שמואל א' ג'